

Žalovaná: Polská republika (zástupci: B. Majczyna a K. Majcher, zmocněnci, ve spolupráci s T. Warchołem, expert)

Výrok

- 1) Polská republika tím, že nepřijala opatření nezbytná k zajištění organizační a rozhodovací nezávislosti inspekčního orgánu na železničním podniku a na provozovateli železniční infrastruktury kontrolovanými ministrem odpovědným za oblast dopravy, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 21 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/49 ES ze dne 29. dubna 2004 o bezpečnosti železnic Společenství a o změně směrnice Rady 95/18/ES o vydávání licencí železničním podnikům a směrnice 2001/14/ES o přidělování kapacity železniční infrastruktury, zpoplatnění železniční infrastruktury a o vydávání osvědčení o bezpečnosti (směrnice o bezpečnosti železnic).
- 2) Polské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 14, 16.1.2017.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 12. června 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Østre Landsret – Dánsko) – A/S Bevola, Jens W. Trock ApS v. Skatteministeriet

(Věc C-650/16) (¹)

„Řízení o předběžné otázce – Článek 49 SFEU – Korporační daň – Svoboda usazování – Společnost-rezident – Zdanitelný zisk – Daňová úleva – Odpočet ztrát vzniklých stálým provozovnám-rezidentům – Oprávnění – Odpočet ztrát vzniklých stálým provozovnám-nerezidentům – Vyloučení – Výjimka – Fakultativní režim mezinárodního společného zdanění“

(2018/C 276/04)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Østre Landsret

Účastníci původního řízení

Navrhovatelky: A/S Bevola, Jens W. Trock ApS

Odpůrce: Skatteministeriet

Výrok

Článek 49 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání právním předpisům členského státu, které vylučují možnost, aby společnost-rezident, jež si nevolila takový režim mezinárodního společného zdanění, jako je režim dotčený v původním řízení, odpočetla od svého zdanitelného zisku ztráty, které vznikly stále provozovně nacházející se v jiném členském státě, ačkoli tato společnost na jedné straně vyčerpala veškeré možnosti odpočtu těchto ztrát, které jí poskytuje právo členského státu, v němž se tato provozovna nachází, a na druhé straně přestala pobírat jakékoli příjmy od této provozovny, takže již neexistuje žádná možnost, že by tyto ztráty byly zohledněny v uvedeném členském státě, což přísluší ověřit vnitrostátnímu soudu.

(¹) Úř. věst. C 63, 27.2.2017.